

ΟΔΥΣΣΕΙΑ Ραψωδία Θ

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ὄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὄρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
τοῖσιν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορήνδ', ἣ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο. 5 ΟΘ
ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ζεστοῖσι λίθοισι
πλησίον. ἣ δ' ἀνὰ ἄστυ μετήχετο Παλλὰς Ἀθήνη
εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
νόστον Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μητιόωσα,
καὶ ῥα ἐκάστω φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον· 10
"δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα
πόντον ἐπιπλαγχθεῖς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος."
ὣς εἰποῦσ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 15 ΟΘ
καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραὶ τε καὶ ἔδραι
ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἐθήησαντο ἰδόντες
υἴὸν Λαέρταο δαΐφρονα· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῆ τε καὶ ὤμοις
καὶ μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ιδέσθαι, 20
ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο
δεινός τ' αἰδοῖός τε καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
πολλούς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε· 25 ΟΘ
"κέκλυτε, Φαιήκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ξείνος ὄδ', οὐκ οἶδ' ὅς τις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
ἦε πρὸς ἠοίων ἢ ἐσπερίων ἀνθρώπων·
πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι. 30
ἡμεῖς δ', ὡς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται,
ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν
πρωτόπλοον, κούρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα 35 ΟΘ
κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
δησάμενοι δ' ἐὺ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
ἔκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα
ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' ἐὺ πᾶσι παρέξω.
κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι 40
σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δῶματα καλὰ
ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν,
μηδέ τις ἀρνεῖσθω. καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδὸν
Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδὴν
τέρπειν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν." 45 ΟΘ
ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δὲ μετήχετο θεῖον ἀοιδόν.
κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα

βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν, 50
 νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἀλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
 ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ,
 ἠρτύναντο δ' ἔρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
 πάντα κατὰ μοῖραν, ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν.
 ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὄρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα 55 ΟΘ
 βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
 πληῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν
 ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν, νέοι ἠδὲ παλαιοί.
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἰέρευσεν,
 ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς· 60
 τοὺς δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινῆν.
 κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρήρον αἰοδόν,
 τὸν πέρι μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε·
 ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἠδεῖαν αἰοιδῆν.
 τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον 65 ΟΘ
 μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
 κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν
 αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι
 κῆρυξ· πὰρ δ' ἐτίθει κάνεον καλήν τε τράπεζαν,
 πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι. 70
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 μοῦσ' ἄρ' αἰοδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
 οἴμης τῆς τότε ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἴκανε,
 νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλεΐδεω Ἀχιλλῆος, 75 ΟΘ
 ὣς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖῃ
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν, ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 χαῖρε νόῳ, ὃ τ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο.
 ὣς γάρ οἱ χρεῖων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάινον οὐδὸν 80
 χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
 ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 πορφύρεον μέγα φᾶρος ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆσι
 κὰκ κεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα· 85 ΟΘ
 αἶδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
 ἦ τοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος αἰοιδός,
 δάκρυ ὁμορξάμενος κεφαλῆς ἄπο φᾶρος ἔλεσκε
 καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἐλὼν σπείσασκε θεοῖσιν·
 αὐτὰρ ὅτ' ἄψ ἄρχοιτο καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν 90
 Φαίηκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,
 ἄψ Ὀδυσσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάσκειν.
 ἐνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἀλκίνοος δὲ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν
 ἦμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν. 95 ΟΘ
 αἶψα δὲ Φαίηκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
 "κέκλυτε, Φαίηκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
 ἦδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν εἴσης

φόρμιγγός θ', ἥ δαιτὶ συνήγορός ἐστι θαλεῖη·
 νῦν δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν 100
 πάντων, ὡς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπη οἴσι φίλοισιν
 οἴκαδε νοστήσας, ὅσπον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
 πύξ τε παλαιμοσύνη τε καὶ ἄλμασιν ἠδὲ πόδεσσιν."
 ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.
 καὶ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν, 105 ΟΘ
 Δημοδόκου δ' ἔλε χεῖρα καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
 κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν ἦν περ οἱ ἄλλοι
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες.
 βᾶν δ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, ἅμα δ' ἔσπετο πουλὺς ὄμιλος,
 μυριοί· ἂν δ' ἴσταντο νέοι πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοί. 110
 ὦρτο μὲν Ἀκρόνεός τε καὶ Ὀκύαλος καὶ Ἐλατρεύς,
 Ναυτεύς τε Πρυμνεύς τε καὶ Ἀγχίαλος καὶ Ἐρετμεύς,
 Ποντεύς τε Πρωρεύς τε, Θόων Ἀναβησίνεός τε
 Ἀμφιάλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
 ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιοῦ ἴσος Ἄρηϊ, 115 ΟΘ
 Ναυβολίδης, ὃς ἄριστος ἔην εἰδός τε δέμας τε
 πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.
 ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
 Λαοδάμας θ' Ἄλιός τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνης.
 οἱ δ' ἦ τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσι. 120
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
 καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο·
 τῶν δὲ θεῖον ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνης ἀμύμων·
 ὅσπον τ' ἐν νειῶ οὖρον πέλει ἡμίονοιν,
 τόσπον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἴκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο. 125 ΟΘ
 οἱ δὲ παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
 τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.
 ἄλματι δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστατος ἦεν·
 δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺ φέρτατος ἦεν Ἐλατρεύς,
 πύξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς πάϊς Ἀλκινόοιο. 130
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοις,
 τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη πάϊς Ἀλκινόοιο·
 "δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα εἴ τιν' ἀέθλον
 οἶδέ τε καὶ δεδάηκε. φυὴν γε μὲν οὐ κακός ἐστι,
 μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὑπερθεν 135 ΟΘ
 αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
 δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν·
 οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
 ἄνδρα γε συγγεῖναι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη."
 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε· 140
 "Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν καὶ πέφραδε μῦθον."
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἀγαθὸς πάϊς Ἀλκινόοιο,
 στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπε·
 "δεῦρ' ἄγε καὶ σύ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων, 145 ΟΘ
 εἴ τινά που δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους·
 οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος ὄφρα κ' ἔησιν,
 ἢ ὅ τι ποσσὶν τε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἐῆσιν.

ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ.
 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλὰ τοι ἤδη 150
 νῆς τε κατεΐρυσται καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι."
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 "Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
 κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἢ περ ἄεθλοι,
 ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα, 155 ΟΘ
 νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων
 ἦμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον."
 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο νείκεσέ τ' ἄντην·
 "οὐ γάρ σ' οὐδέ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ εἴσκω
 ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται, 160
 ἀλλὰ τῷ, ὃς θ' ἅμα νηὶ πολυκλήιδι θαμίζων,
 ἀρχὸς ναυτῶν οἷ τε πρηκτῆρες ἕασιν,
 φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος ἦσιν ὁδαίων
 κερδέων θ' ἀρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας."
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 165 ΟΘ
 "ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
 οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
 ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν οὔτ' ἄρ φρένας οὔτ' ἀγορητύν.
 ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ,
 ἀλλὰ θεὸς μορφήν ἔπεσι στέφει, οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν 170
 τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
 αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὧς εἰσορόωσιν.
 ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν,
 ἀλλ' οὐ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσι, 175 ΟΘ
 ὧς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπέδες, οὐδέ κεν ἄλλως
 οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι.
 ὦρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον. ἐγὼ δ' οὐ νῆις ἀέθλων,
 ὧς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἴω 180
 ἔμμεναι, ὄφρ' ἦβῃ τε πεποιθεα χερσὶ τ' ἐμῆσι.
 νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
 ἀλλὰ καὶ ὧς, κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων·
 θυμοδακῆς γὰρ μῦθος, ἐπώτρυνας δέ με εἰπῶν." 185 ΟΘ
 ἦ ῥα καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας λάβε δίσκον
 μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρότερον οὐκ ὀλίγον περ
 ἢ οἷω Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
 τὸν ῥα περιστρέψας ἦκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός,
 βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπηξαν ποτὶ γαίῃ 190
 Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
 λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντων
 ῥίμφα θεῶν ἀπὸ χειρός. ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη
 ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 "καὶ κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα 195 ΟΘ
 ἀμφαφῶν, ἐπεὶ οὐ τι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτον. σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
 οὐ τις Φαίηκων τόδε γ' ἴζεται, οὐδ' ὑπερήσει."

"ὡς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
χαίρων, οὔνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι. 200
καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσιν·
"τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι. τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
ἦσιν ἢ τοσσοῦτον οἴομαι ἢ ἔτι μᾶσσον.
τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω, ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λίην, 205 ΟΘ
ἢ πῦξ ἢ ἐπὶ πάλη ἢ καὶ ποσίν, οὐ τι μεγαίρω,
πάντων Φαιήκων, πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος.
ξεῖνος γάρ μοι ὄδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνὴρ,
ὅς τις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων 210
δήμῳ ἐν ἄλλοδαπῷ· ἔο δ' αὐτοῦ πάντα κολούει.
τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τιν' ἀναίνομαι οὐδ' ἀθερίζω,
ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθῆμεναι ἄντην.
πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι, μετ' ἀνδράσιν ὅσσοι ἄεθλοι·
εἴ μὲν τόξον οἶδα εὐξοὸν ἀμφοφάασθαι· 215 ΟΘ
πρῶτός κ' ἀνδρα βάλοιμι οἰστεύσας ἐν ὀμίλῳ
ἀνδρῶν δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
ἄγχι παρασταῖεν καὶ τοξαζοῖατο φωτῶν.
οἶος δὴ με Φιλοκτῆτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ
δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί. 220
τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
ὅσσοι νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐρίζεμεν οὐκ ἐθελήσω,
οὔθ' Ἡρακλῆι οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῇ,
οἷ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων. 225 ΟΘ
τῷ ῥα καὶ αἴψ' ἔθανεν μέγας Εὐρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
ἵκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
ἔκτανεν, οὔνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
δουρὶ δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλος τις οἰστῷ.
οἴοισιν δεῖδοικα ποσὶν μὴ τίς με παρέλθῃ 230
Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
κύμασιν ἐν πολλοῖς, ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται."
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ἀλκίνοος δὲ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν· 235 ΟΘ
"ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἢ τοι ὀπηδεῖ,
χώμενος ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστὰς
νείκεσεν, ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὐ τις ὄνοιτο,
ὅς τις ἐπίσταιτο ἦσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν· 240
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
εἵπῃς ἠρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
δαινύῃ παρὰ σῆ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξ ἔτι πατρῶν. 245 ΟΘ
οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί,
ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν καὶ νηυσὶν ἄριστοι,
αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρις τε χοροὶ τε

εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
 ἀλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες ὄσσοι ἄριστοι, 250
 παίσατε, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπη οἴσι φίλοισιν
 οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
 ναυτιλίῃ καὶ ποσσὶ καὶ ὄρχηστῷ καὶ ἀοιδῇ.
 Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιῶν φόρμιγγα λίγειαν
 οἰσέτω, ἧ που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν." 255 ΟΘ
 ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοεΐκελος, ὦρτο δὲ κῆρυξ
 οἴσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
 αἰσυμνήται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν
 δῆμοιο, οἱ κατ' ἀγῶνας ἐν πρήσσεσκον ἕκαστα,
 λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὐρυναν ἀγῶνα. 260
 κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
 Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
 πρωθῆβαι ἴσταντο, δαήμονες ὄρχηθμοῖο,
 πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ. 265 ΟΘ
 αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀεΐδειν
 ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος εὐστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
 ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἥφαιστοιο δόμοισι
 λάθρη, πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἤσχυνε καὶ εὐνήν
 Ἥφαιστοιο ἄνακτος. ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν 270
 Ἥλιος, ὁ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.
 Ἥφαιστος δ' ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,
 βῆ ρ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων,
 ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὐθι μένοιεν. 275 ΟΘ
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει,
 βῆ ρ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἀπάντη·
 πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο,
 ἦντ' ἀράχνια λεπτά, τὰ γ' οὐ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο, 280
 οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
 εἶσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
 ἧ οἱ γαιάων πολὺ φιλτάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης, 285 ΟΘ
 ὡς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα·
 βῆ δ' ἰέναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο
 ἰσχανῶν φιλότητος εὐστεφάνου Κυθρεΐης.
 ἧ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
 ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἔξεθ'· ὁ δ' εἶσω δώματος ἦει, 290
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζε·
 "δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπέιομεν εὐνηθέντες·
 οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλὰ που ἤδη
 οἴχεται ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους."
 ὡς φάτο, τῇ δ' ἀσπαστὸν εἰείσατο κοιμηθῆναι. 295 ΟΘ
 τὼ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
 τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἥφαιστοιο,
 οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν οὐδ' ἀναεῖραι.

καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὃ τ' οὐκέτι φυκτὰ πέλοντο.
ἀγγίμονον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις, 300
αὐτίς ὑποστρέψας πρὶν Λήμνου γαῖαν ἰκέσθαι·
Ἥλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν εἶπέ τε μῦθον.
βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα φίλον τετιμημένος ἦτορ·
ἔστι δ' ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσιν· 305 ΟΘ
"Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε,
ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' αἰδηλὸν Ἄρηα,
οὔνεχ' ὁ μὲν καλὸς τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἐγὼ γε 310
ἠπεδανὸς γενόμεν. ἀτὰρ οὐ τί μοι αἴτιος ἄλλος,
ἀλλὰ τοκῆε δύω, τὼ μὴ γείνασθαι ὄφελλον.
ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τῷ γε καθεύδεται ἐν φιλότῃ
εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες, ἐγὼ δ' ὀρόων ἀκάχημαι.
οὐ μὲν σφεας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οὕτως 315 ΟΘ
καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθέλησεται ἄμφω
εὔδειν· ἀλλὰ σφωε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
εἰς ὃ κέ μοι μάλα πάντα πατήρ ἀποδῶσιν ἔεδνα,
ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος εἵνεκα κούρης,
οὔνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος." 320
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ·
ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ἦλθεν δὲ ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων.
θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἐκάστη.
ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοί, δωτῆρες ἑάων· 325 ΟΘ
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλωσ μακάρεσσι θεοῖσι
τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἥφαιστοιο.
ᾧδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
"οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν,
ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρηα 330
ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
χωλὸς ἐὼν τέχνησι· τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφέλλει."
ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
"Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων, 335 ΟΘ
ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεῖς
εὔδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῆν Ἀφροδίτη;"
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος ἀργεῖφόντης·
"αἶ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἐκατηβόλ' Ἀπολλων·
δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν, 340
ὑμεῖς δ' εἰσορόφτε θεοὶ πᾶσαί τε θείναι,
αὐτὰρ ἐγὼν εὔδοιμι παρὰ χρυσῆν Ἀφροδίτη."
ὡς ἔφατ', ἐν δὲ γέλωσ ᾠρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλωσ ἔχε, λίσσετο δ' αἰεὶ
Ἥφαιστον κλυτοεργὸν ὅπως λύσειεν Ἄρηα. 345 ΟΘ
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
τίσειν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν."

τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 "μή με, Ποσειδάων γαίηοχε, ταῦτα κέλευε· 350
 δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγυαὶ ἐγγυάσθαι.
 πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;"
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 "'Ἡφαιστ', εἴ περ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας 355 ΟΘ
 οἴχεται φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τίσω."
 τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 "οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι."
 ὣς εἰπὼν δεσμὸν ἀνίει μένος Ἡφαιστοῖο.
 τὼ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατεροῦ περ ἐόντος, 360
 αὐτίκ' ἀναΐξαντε ὁ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει,
 ἢ δ' ἄρα Κύπρον ἴκανε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμὸς τε θυήεις.
 ἔνθα δέ μιν Χάριτες λούσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ
 ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας, 365 ΟΘ
 ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 τέρπει' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀκούων ἠδὲ καὶ ἄλλοι
 Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
 Ἀλκίνοος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν 370
 μουνᾶξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὐ τις ἔριζεν.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο,
 πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων,
 τὴν ἕτερος ρίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα
 ἰδνωθεὶς ὀπίσω, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς' ἀερθεὶς 375 ΟΘ
 ῥηιδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὐδας ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σφαῖρη ἂν' ἰθὺν πειρήσαντο,
 ὠρχεῖσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ταρφέ' ἀμειβομένῳ· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι
 ἔστεῶτες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει. 380
 δὴ τότε ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεὺς·
 "Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ἡμὲν ἀπειλήσας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
 ἠδ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα."
 ὣς φάτο, γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
 "κέκλυτε, Φαιήκων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες.
 ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκῆει πεπνυμένος εἶναι.
 ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήιον, ὡς ἐπιεικέες.
 δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες 390
 ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτὸς·
 τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος εὐπλυνῆς ἠδὲ χιτῶνα
 καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος.
 αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέα, ὄφρ' ἐνὶ χερσὶν
 ξεῖνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἴη χαίρων ἐνὶ θυμῷ. 395 ΟΘ
 Εὐρύαλος δὲ ἐ αὐτὸν ἀρεσσάσθῳ ἐπέεσσι
 καὶ δῶρω, ἐπεὶ οὐ τι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν."
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον,

δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε· 400
 "Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδεῖκετε λαῶν,
 τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
 δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κόπη
 ἀργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
 ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται." 405 ΟΘ
 ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἰ πέρ τι βέβακται
 δεινόν, ἄφαρ τὸ φέροισεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.
 σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἰκέσθαι 410
 δοῖεν, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχεις."
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 "καὶ σὺ φίλος μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
 μηδέ τι τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
 τούτου, ὃ δὴ μοι δῶκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν." 415 ΟΘ
 ἦ ῥα καὶ ἀμφ' ὄμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
 δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρήεν.
 καὶ τὰ γ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
 δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο
 μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα. 420
 τοῖσιν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι.
 δὴ ῥα τότε Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
 "δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἢ τις ἀρίστη·
 ἐν δ' αὐτῇ θεὸς φᾶρος εὐπλυνῆς ἠδὲ χιτῶνα. 425 ΟΘ
 ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
 ὄφρα λοεσσάμενός τε ἰδῶν τ' ἐν κείμενα πάντα
 δῶρα, τὰ οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
 δαιτὶ τε τέρπηται καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
 καὶ οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν περικαλλῆς ὀπάσσω, 430
 χρύσειον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἦματα πάντα
 σπένδη ἐνὶ μεγάρῳ Δίί τ' ἄλλοισὶν τε θεοῖσιν."
 ὡς ἔφατ', Ἀρήτη δὲ μετὰ δμωῆσιν ἔειπεν
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
 αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ, 435 ΟΘ
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλοῦσαι.
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
 τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν
 ἐξέφερον θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
 ἐσθῆτα χρυσόν τε, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν· 440
 ἐν δ' αὐτῇ φᾶρος θῆκεν καλὸν τε χιτῶνα,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "αὐτὸς νῦν ἶδε πῶμα, θεῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
 μὴ τίς τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὀππότ' ἂν αὐτε
 εὐδῆσθα γλυκὸν ὕπνον ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ." 445 ΟΘ
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θεῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλεν
 ποικίλον, ὃν ποτὲ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη·

αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἀνώγει
 ἔς ῥ' ἀσαμίνθον βάνθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἶδε θυμῷ 450
 θερμὰ λοέτρ', ἐπεὶ οὐ τι κομιζόμενός γε θάμιζεν,
 ἐπεὶ δὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο.
 τόφρα δέ οἱ κομιδὴ γε θεῶ ὣς ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λούσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλλον ἠδὲ χιτῶνα, 455 ΟΘ
 ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μετὰ οἰνοποτῆρας
 ἦε· Ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα
 στή ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶσα,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 460
 "χαῖρε, ξεῖν', ἴνα καὶ ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
 μνήσῃ ἐμεῦ, ὅτι μοι πρώτη ζῳάγρι' ὀφέλλεις."
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 "Ναυσικάα θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 οὕτω νῦν Ζεὺς θεΐη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης, 465 ΟΘ
 οἴκαδὲ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ιδέσθαι·
 τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῶ ὣς εὐχετοήμην
 αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο, κούρη."
 ἦ ῥα καὶ ἐς θρόνον ἴζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα·
 οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον κερόωντό τε οἶνον. 470
 κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
 Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον· εἶσε δ' ἄρ' αὐτὸν
 μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
 δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 νώτου ἀποπροταμών, ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο, 475 ΟΘ
 ἀργιόδοτος ὕος, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·
 "κῆρυξ, τῆ δὴ, τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγησιν,
 Δημοδόκῳ· καὶ μιν προσπτύξομαι ἀχνύμενός περ·
 πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
 τιμῆς ἔμμοροὶ εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὐνεκ' ἄρα σφέας 480
 οἴμας μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν."
 ὣς ἄρ' ἔφη, κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 ἦρω Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειῶθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, 485 ΟΘ
 δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 "Δημόδοκ', ἔξοχα δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων.
 ἦ σέ γε μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς πάϊς, ἦ σέ γ' Ἀπόλλων·
 λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀεΐδεις,
 ὅσσ' ἔρξαν τ' ἔπαθόν τε καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί, 490
 ὡς τέ που ἦ αὐτὸς παρεὼν ἢ ἄλλου ἀκούσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
 δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 ὃν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἠγάγε δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἀνδρῶν ἐμπλήσας οἷ ῥ' Ἴλιον ἐξαλάπαξαν. 495 ΟΘ
 αἶ κεν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
 αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
 ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν."

ὡς φάθ', ὁ δ' ὀρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' αἰοιδήν,
ἔνθεν ἑλὼν ὡς οἱ μὲν ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν 500
βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
Ἀργεῖοι, τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
ἦατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππων·
αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
ὡς ὁ μὲν ἐστήκει, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον 505 ΟΘ
ἡμενοὶ ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλή,
ἠὲ διαπληῖσαι κοῖλον δόρυ νηλεί χαλκῶ,
ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρης,
ἢ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτῆριον εἶναι,
τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν· 510
αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' ἦατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων Τρῶεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἦειδεν δ' ὡς ἄστῳ διέπραθον υἱὲς Ἀχαιῶν
ἰππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες. 515 ΟΘ
ἄλλον δ' ἄλλη ἄειδε πόλιν κεραιζέμεν αἰπὴν,
αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Διηφόβοιο
βήμεναι, ἦύτ' Ἄρηα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην. 520
ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
τήκετο, δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
ὅς τε εἴς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
ἄστει καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ· 525 ΟΘ
ἢ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντα ἰδοῦσα
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δέ τ' ὀπισθε
κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμους
εἵρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζύν·
τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχει φθινύθουσι παρειαί· 530
ὡς Ὀδυσσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἴβεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν,
ἡμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα· 535 ΟΘ
"κέκλυτε, Φαιήκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν·
οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' αἰεῖδει.
ἐξ οὗ δορπέομέν τε καὶ ὥρορε θεῖος αἰοιδός,
ἐκ τοῦ δ' οὐ πω παύσατ' οἰζυροῖο γόοιο 540
ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν σχεθέτω, ἴν' ὁμῶς τερπόμεθα πάντες,
ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως·
εἵνεκα γὰρ ξεῖνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
πομπῇ καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες. 545 ΟΘ
ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἰκέτης τε τέτυκται
ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιναυῆ πραπίδεςσι.
τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν

ὄττι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
εἶπ' ὄνομ' ὅττι σε κείθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε 550
ἄλλοι θ' οἱ κατὰ ἄστνυ καὶ οἱ περιναιετάουσιν.
οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
οὐ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλός, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκωσι, τοκῆες.
εἰπέ δέ μοι γαῖάν τε· τεῖν δῆμόν τε πόλιν τε, 555 ΟΘ
ὄφρα σε τῆ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες·
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἕασιν,
οὐδέ τι πηδάλι' ἔστι, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγρούς 560
ἀνθρώπων, καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἀλὸς ἐκπερόωσιν
ἠέρι καὶ νεφέλη κεκαλυμμένα· οὐδέ ποτέ σφιν
οὔτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος οὔτ' ἀπολέσθαι.
ἀλλὰ τόδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι 565 ΟΘ
ἡμῖν, οὐνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντων.
φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἦμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἠετέσειεν 570
ἢ κ' ἀτέλεστ' εἶη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ὄππῃ ἀπεπλάγχθης τε καὶ ἄς τινας ἴκεο χώρας
ἀνθρώπων, αὐτοὺς τε πόλιάς τ' ἐν ναιετοώσας,
ἡμὲν ὅσοι χαλεποὶ τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 575 ΟΘ
οἳ τε φιλόξεινοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδῆς.
εἰπέ δ' ὅ τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἐνδοθι θυμῷ
Ἀργείων Δαναῶν ἠδ' Ἰλίου οἴτον ἀκούων.
τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεύξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
ἀνθρώποις, ἵνα ἦσι καὶ ἐσσομένοισιν αἰοιδῆ. 580
ἢ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρὸ
ἐσθλὸς ἐὼν, γαμβρὸς ἠὲ πενθερός, οἳ τε μάλιστα
κῆδιστοι τελέθουσι μεθ' αἵμά τε καὶ γένος αὐτῶν;
ἢ τίς που καὶ ἐταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδώς,
ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μὲν τι κασιγνήτοιο χερείων 585 ΟΘ
γίγνεται, ὅς κεν ἐταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἰδῆ."